

Arrest

nr. 121 317 van 24 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Merksplas, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Merksplas van 10 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 juli 2013.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 26 augustus 2013 met referentienummer REGUL X houdende vaststelling van het rolrecht.

Gelet op de beschikking van 2 december 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 12 december 2013.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Merksplas van 10 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 juli 2013.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij bij aangetekend schrijven van 26 september 2013 in kennis werd gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen. De verwerende partij heeft *in casu* geen administratief dossier noch een nota met opmerkingen neergelegd.

Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 12 december 2013 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 25 februari 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 2 december 2013 opgenomen grond, betoogt de verzoekende partij dat zowel zijzelf als haar moeder een beroep hebben ingediend, dat zij beiden een schrijven van de griffie van de Raad hebben ontvangen waarin wordt gevraagd of zij een synthesememorie wensen in te dienen en dat zij hier beiden tijdig, met name op 28 oktober 2013, op hebben geantwoord, doch deze antwoorden in één aangetekende zending hebben verstuurd. De verzoekende partij stelt de griffie uit te nodigen in het dossier van de moeder te kijken teneinde het desbetreffende antwoord daarin te kunnen vinden.

3.2 Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 16 oktober 2013, waarbij aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesememorie, op 16 oktober 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat S. HOOYBERGHS, Kasteelstraat 6, 2300 TURNHOUT. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 21 oktober 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen 28 oktober 2013.

Uit nazicht van het dossier van de moeder van de verzoekende partij, te weten de zaak met rolnummer 136 467, blijkt dat dit dossier inderdaad een kennisgeving bevat om in onderhavige zaak al dan niet een synthesememorie neer te leggen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt bovendien vast dat voormelde kennisgeving op 28 oktober 2013 bij aangetekend schrijven werd verstuurd en aldus tijdig, *i.e.* binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn, werd ingediend.

In het belang van de goede rechtsbedeling wordt de behandeling van de zaak te dien einde uitgesteld, worden de debatten heropend en worden de partijen opnieuw opgeroepen ter terechtzitting te verschijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET